

man skal komme til Erkendelse af, at en saadan Bevilling vil være udmærket anvendt.

Der er en anden Sag angaaende Fiskeriet, som jeg ogsaa har haft Lejlighed til at omtale før, og som det forekommer mig maatte kunne ordnes uden synderlige Anstrengelser paa en heldigere Maade end nu. Jeg sigter herved til den Sum, der aarlig paa Finansloven opføres til Udlaan til Kommunerne, for at der derigennem kan skaffes Fiskerne Fiskerifartøjer. Det forholder sig nemlig saaledes med disse Laan, at det ikke er Fiskerne, der selv optage dem hos Statskassen, og maaske kan det heller ikke lade sig gøre, at Staten træder i direkte Forbindelse med Fiskerne. Det er Kommunen, der optager Laanet og garanterer for det. Det er en temmelig trang Vej for Fiskerne. Der er mange Kommunalbestyrelser, der sige bestemt nej til Optagelse af et saadant Laan, og i mange Tilfælde kan det ogsaa være højst uheldigt for en Kommunalbestyrelse at give sig af dermed; det skal jeg indrømme. Men jeg synes, at det her som andre Steder maatte kunne indrettes saaledes, at det ikke blev Kommunen, der er Mellemand, men i Lighed med, hvad der sker andre Steder, Foreninger, der faa Laanet. Man forlanger heller ikke andetsteds anden Garanti fra Laantagerens Side, end at han skal holde Fartøjer og Redskaber fuldt asurerede. Det forekommer mig ikke at være saa overordentlig vanskeligt at komme til en bedre og mere formaalstjenlig Ordning end den nuværende. Jeg vil paa ny udtale Haabet om, at det maa lykkes at finde en saadan Ordning og finde den snarest. Der er nemlig nu visse Egne, der sluge omtrent hele den Sum, der er opført paa Finansloven til Fiskefartøjerne, og de gør det, fordi Kommunalbestyrelserne andre Steder i mange Tilfælde eller i alle Tilfælde uden Undtagelse sige nej, naar der kommer Fiskere, selv om de ere saaledes situerede, at der i deres Ejendom eller andet er fuld Værdi for den laante Kapital. Jeg vil, som sagt, haabe, at det maa lykkes den højtærede Minister og Finansudvalget i Forening at finde en anden Form for Udlaanet af disse Midler og finde den snarest muligt.

Jeg skal saa endelig kun omtale et eneste lokalt Spørgsmaal, der angaar den Valgkreds; jeg repræsenterer. Der blev paa Tillægsbevillingen i Fjor optaget en Bevilling til Opførelse af en Signalstation ved Helsingør. Det er nu et halvt Aars Tid siden, at denne Bevilling blev optagen, men endnu have vi hverken hørt eller set noget

til denne Signalstation. Man ved vel underhaanden, at der er foretaget en Del Undersøgelser om, hvor Stationen skal ligge, men man forstaar ikke ret vel, hvorledes disse Undersøgelser kunne tage saa lang Tid, som Tilfældet har været. Det synes dog, at da der tidligere har været en Art Signalstation ved Helsingør, maa det ikke være saa vanskeligt at finde ud af, hvor Stationen skal ligge, naar den skal være en Statsstation, men det synes at være overordentlig vanskeligt, da vi, som sagt, ikke have hørt noget nærmere om Sagen endnu. Vi have ganske vist set i et enkelt Blad nogle Ord om, at nu var det endelig bestemt, at Stationen skulde ligge paa Kronborg Vold, men man ved ogsaa, at forskellige Kræfter have været i Gang for at hale hver til sin Side. Der er Folk, som have holdt paa, at Stationen skulde ligge ved Kronborg, medens andre have holdt paa, at den skulde ligge ved Havnen. Jeg vil haabe, at der vil blive gjort noget, for at faa Forarbejderne bragte til Ende, saa at vi kunne faa Stationen indrettet hurtigst muligt, og ikke en skøn Dag skulle staa over for, at man i Helsingborg, mere resolut, som man er der, har oprettet en Station derovre. Jeg kan ikke tro, at det kan være saa vanskeligt at finde ud af, hvor Stationen skal ligge, og hvorledes den skal indrettes. Maa det være mig tilladt at opfordre den ærede Indenrigsminister til at drive noget mere paa, saa at der snart kan blive Ende paa denne Sag. Der ventes med adskillig Utaalmodighed paa Stationen af adskillige Mennesker i Helsingør, som ere interesserede i, at den kommer i Stand.

Guldbrandsen: Paa § 26, Kultusministeriets Budget, er der under Nr. 47 optaget en Bevilling paa i alt 60,000 Kr. til Opførelse af en Bygning for Statens Lærerkursus, og det nævnte Beløb betegnes som første Del af en samlet Bevilling paa 260,000 Kr. De 60,000 Kr. skulle altsaa allerede kunne anvendes i Løbet af Finansaaet 1901—02. Statens Lærerkursus og da især det saakaldte etaarige Kursus have hidtil haft Lokaler i Statens Bygning i Stormgade Nr. 17, men paa Grund af det stigende Elevantal, som Kursuset har haft i Løbet af en Aarrække, vil man ikke længer kunne nøjes med de Lokaler, som man hidtil har brugt. De ere blevne alt for indskrænkede til de mange, som skulle undervises der, og Ministeren foreslaar derfor at rejse en ny Bygning. Som Grund til denne Bygning er udset en Del af Fre-